

Chương 250: Đe Doạ Âm Sát (3) - Trò Chuyện Với Charlotte

(Số từ: 3243)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:57 PM 17/05/2023

—Gặp riêng Oscar de Gardias...

Tôi quyết định đầu tiên nghĩ về cách nó có thể kết thúc.

Nếu lời khuyên đó có thể mang lại cho tôi cả kết quả tốt lẫn xấu thì gặp gỡ Oscar sẽ là hướng đi đúng đắn, nhưng nó sẽ đi kèm với rất nhiều rủi ro. Anh ta nhất định có liên quan đến vụ ám sát ở một mức độ nào đó.

Khi Lilka trở thành người tố giác trong cuộc họp của ủy ban kỷ luật, thay vì ngạc nhiên, anh ấy dường như nghĩ rằng mọi thứ đã có một bước ngoặt thú vị.

Lẽ ra anh ấy phải nhận thấy rằng cuộc sống của chúng tôi sẽ bị đe dọa bởi những âm mưu ám sát hoặc chúng tôi thực sự có thể sẽ chết.

Oscar có phải là người đích thân xúi giục vụ ám sát?

Tôi đã không nghĩ như vậy.

Anh ta có liên quan đến những kẻ đứng sau vụ ám sát?

Điều đó có khả năng khá cao là đúng.

Oscar có biết rằng Orbis Class sẽ bị đóng cửa trong cuộc họp của ủy ban không?

Tôi không biết.

Tuy nhiên, rõ ràng là tôi phải gặp Oscar để vượt qua tình huống đó.

Chúng tôi đã không thể hòa hợp ngay từ đầu, vì vậy ngay cả khi chúng tôi gặp lại nhau, tôi nghi ngờ rằng một trong hai chúng tôi sẽ không có điều gì tốt đẹp để nói với đối phương.

Tuy nhiên, để bằng cách nào đó vượt qua tình huống ám sát đó, tôi phải gặp anh chàng đó.

Nhưng khách quan mà nói, anh ta mạnh hơn tôi rất nhiều. Nếu anh ta nghiêm túc, anh ta có thể đánh chết tôi bằng tay không.

Mặc dù tôi chưa làm theo lời khuyên, nhưng rõ ràng là tôi phải chấp nhận rủi ro rất lớn nếu làm theo.

[Lời khuyên rõ ràng của tác giả] thậm chí còn thêm điều kiện gặp anh ấy 'một mình'.

Điều đó có nghĩa là tôi sẽ không thể trò chuyện đằng hoàng với Oscar nếu tôi đi cùng với Ellen, Liana hoặc bất kỳ ai khác.

Nếu lời khuyên đó chỉ dẫn đến kết cục tồi tệ, Oscar sẽ giết tôi ngay khi tôi bước tới trước mặt anh ta.

[Lời khuyên rõ ràng của tác giả] không khiến tôi phải đoán già đoán non, nó giống như một bài kiểm tra lòng can đảm.

Tôi phải đến những nơi hoặc làm những việc có thể dẫn đến cái chết của mình.

Tôi không biết Oscar sẽ đối xử với tôi như thế nào nếu tôi thực sự gặp anh ấy một mình, vì vậy tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc theo đuổi lời khuyên mơ hồ trước.

—Orbis Class đóng cửa...

Tôi phải biết lý do thực sự đằng sau nó.

—Ngày hôm sau...

Tôi đã nhận được lời khuyên từ Bertus, vì vậy tôi đã đến gặp Charlotte.

Charlotte luôn tập thể dục với Scarlett vào khoảng bình minh, vì vậy tôi đến gặp họ vào sáng sớm.

Sau khi vận động thêm một chút, tôi tìm được Scarlett ở một trong những công viên của Temple.

“Ồ, Reinhardt. Chào buổi sáng.”

Cô ấy nhìn tôi và cúi đầu.

“Ồ, này. Còn Charlotte thì sao?”

Chúng tôi đã không thực sự thân thiết hơn sau khi học lớp kiếm thuật cùng nhau, nhưng cuối cùng tôi đã quen với những hành động quá lịch sự của cô ấy.

Tuy nhiên, tôi không thấy Charlotte ở gần Scarlett. Không phải họ luôn tập thể dục cùng nhau vào lúc bình minh sao? Chà, không phải lúc nào cũng vậy, nhưng tôi nghĩ rằng thỉnh thoảng tôi đã nhìn thấy họ.

"Ah. Công Chúa Điện Hạ... không có ở đây."

"Là vậy sao? Cô ấy có bỏ cuộc không?"

Mặc dù cô ấy thiếu sức chịu đựng, nhưng cô ấy vẫn tập luyện, mặc dù cô ấy không thực sự cho thấy bất kỳ sự cải thiện nào. Đó không chỉ là hậu quả của việc bị giam cầm trong Lâu đài của Ma vương, có vẻ như Charlotte ban đầu rất yếu về thể chất.

"Không, cô ấy không thể tập luyện vào lúc bình minh vì cô ấy đi học từ Cung điện Hoàng gia vào những ngày này."

Charlotte đi từ Cung điện đến trường?

Đó là lần đầu tiên tôi nghe nói về điều đó. Tuy nhiên, trong khi tôi hiếm khi gặp cô ấy ở ký túc xá vì chúng tôi học khác lớp, chắc chắn đã lâu rồi kể từ lần cuối tôi gặp cô ấy ở đó.

"Một cách bất ngờ?"

“Mới có vài ngày thôi. Cô ấy còn rất nhiều việc phải làm...”

“Hmm...Chà, tôi đoán vậy.”

Có lẽ có rất nhiều vấn đề mà sự cố của Orbis Class đã gây ra, và Bertus và Charlotte sẽ đi học từ Cung điện Hoàng gia đến trường thay vì ở trong ký túc xá khi có chuyện gì đó liên quan đến Hoàng gia xảy ra, vì vậy điều đó không có gì lạ.

Điều đó nói rằng, điều đó có nghĩa là cô ấy vẫn ở trong Cung điện Hoàng gia, nhưng may mắn thay, tôi có các lớp học trùng với lớp của Charlotte vào ngày hôm đó, vì vậy tôi có thể gặp cô ấy sau giờ học để nói chuyện.

—May mắn thay, đó là thứ Năm.

Hôm đó chúng tôi có lớp học tích hợp nên Charlotte sẽ học ở phòng bên cạnh.

Sau giờ học, tôi tóm được Charlotte, người sắp rời khỏi Temple và không trở về ký túc xá.

“Vâng, Reinhardt?”

Charlotte dừng bước khi tôi gọi cô ấy.

Tuy nhiên, cô ấy có vẻ quá thoải mái.

Có phải cô ấy thực sự bận rộn?

Khi tôi hỏi Charlotte liệu cô ấy có thể dành một phút không, cô ấy gật đầu và nói với tôi rằng cô ấy có thời gian.

“Tớ không nghĩ mình có thời gian để uống trà, nhưng tớ có thể dành chút thời gian để nói chuyện.”

Charlotte và tôi ngồi cạnh nhau trên băng ghế công viên gần đó.

Khi tôi hỏi cô ấy câu hỏi của mình, cô ấy chỉ lắc đầu.

“Cậu muốn biết tại sao Orbis Class bị đóng cửa?”

“Vâng.”

“Đó là nó?”

“Ừm, tớ nghĩ nó sẽ không bị đóng cửa, nên tớ tự hỏi liệu có lý do nào khác ngoài sự cố đằng sau nó không.”

Charlotte nhìn tôi.

“KHÔNG. Thấy rằng cậu đang tìm hiểu về điều này, không phải cậu thực sự sẽ gây rắc rối một lần nữa sao?”

Ah, lời than thở của cậu bé khóc sùi.

Tôi thực sự làm điều đó bởi vì tôi phải làm gì đó, nhưng tôi không có ý định nói với cô ấy chút nào.

“Chỉ cần ở trong ký túc xá. Cậu biết rằng bây giờ gây thêm rắc rối là rất nguy hiểm đúng không?”

Charlotte cũng nói như Bertus.

Hai người đó... nếu bỏ qua một số thứ, họ thực sự có vẻ giống nhau. Đôi khi tôi thậm chí còn tự hỏi liệu họ có thực sự là anh em sinh đôi hay không.

Tuy nhiên, họ thực sự là những người khác nhau.
“Đó thực sự không phải là một vấn đề lớn. Tôi chỉ tò mò vì đó là thứ mà bản thân có liên quan.”

“Hừm...”

Charlotte khoanh tay và nhìn tôi như thể cô ấy cảm thấy lo lắng.

“Không có lý do phức tạp nào, những người liên quan chỉ phản ứng thái quá thôi.”

“Cậu nói ‘phản ứng thái quá’ nghĩa là sao?”

“Một số lượng lớn giáo viên đã gửi đơn từ chức, và một số lượng lớn sinh viên năm trên cũng quyết định bỏ học. Nói cách khác, họ đã bỏ chạy trước khi kịp bị trừng phạt. Hơn một nửa số giáo viên và sinh viên đã biến mất.”

“...Giống như một cuộc đình công?”

“...Chính xác.”

Charlotte mỉm cười dịu dàng.

“Đó là một hành động thống nhất như thể họ muốn nói điều gì đó như ‘Nếu gây rối với chúng tôi, Temple phải chuẩn bị cho việc Orbis Class bị phá hủy hoàn toàn.’ Chắc họ nghĩ Temple sẽ chui cúi và cầu xin họ quay lại, nói rằng sẽ bỏ qua tất cả.”

“...”

Bị dồn vào chân tường, các giáo viên và sinh viên năm trên của Orbis Class quyết định hành động tập thể. Đó ít nhiều là một câu nói như ‘Lớp học có

thể sụp đổ, Temple có thực sự ổn với điều đó không?'

Có lẽ họ đang bị bối rối. Đôi mắt của Charlotte có vẻ lạnh lùng khi cô nói về vấn đề này.

“Đó là một thách thức trực tiếp đối với Hoàng gia.”

“Làm sao họ dám, những người được Đế quốc hỗ trợ, sống cuộc sống yên bình trong khi được hưởng giáo dục và bữa ăn do Đế quốc cung cấp, ngủ trên giường do Đế quốc cung cấp, và sử dụng số tiền họ nhận được từ Đế quốc, cố gắng thương lượng với Đế quốc trong một cách thiếu tôn trọng như vậy?”

Có vẻ như hành động tập thể của các giảng viên và sinh viên Orbis Class đã đi ngược lại mong muốn của Hoàng gia chứ không phải trụ sở của Temple.

“Vì vậy, đó là lý do tại sao quyết định vứt bỏ tất cả được đưa ra. Họ đã quá kiêu ngạo. Orbis Class sẽ không tồn tại nữa và cũng không bao giờ tồn tại nữa.”

Con chuột bị dồn đến định cắn con mèo, nhưng con mèo đã giết nó. Thay vì phải chịu đựng sự thay đổi hoặc trừng phạt, họ đã mạo hiểm toàn bộ Orbis Class và Hoàng gia coi hành động đó như một thách thức chống lại chính quyền của họ.

Vì vậy, Orbis Class đã biến mất thông qua một Nghị định của Hoàng gia.

Có phải vì quá kích động nên cuối cùng họ bị dồn vào đường cùng? Orbis Class cuối cùng đã chạm vào thứ mà họ không nên có.

“Tuy nhiên, trên thực tế, hành động của họ không phải là một tội ác, vì vậy chúng tôi sẽ không trừng phạt họ vì điều đó. Mặt khác, cần cân nhắc rằng Hoàng gia sẽ không khoan hồng đối với nhiều hành vi ép buộc và tấn công được thực hiện trong giới hạn của Orbis Class sẽ bị đưa ra ánh sáng trong tương lai.”

Vì vậy, về cơ bản là 'Chắc chắn rồi, bỏ việc nếu không muốn làm việc, hoặc bỏ học nếu không muốn học ở đây.'

Việc đóng cửa Orbis Class chỉ là do họ cố gắng chiến đấu chống lại thứ mà lẽ ra họ không bao giờ nên xúc phạm.

Ban đầu, Temple chưa bao giờ nghĩ đến việc đóng cửa Orbis Class, nhưng cuối cùng họ lại áp dụng những biện pháp cực đoan như vậy vì tội xúc phạm Hoàng gia.

Tôi đã tìm ra lý do tại sao Orbis Class bị đóng cửa. Vậy... nó có nghĩa là gì?

Mối liên hệ giữa việc tìm ra kẻ đứng sau vụ ám sát và sự tự hủy diệt của Orbis Class là gì?

*Bộp!

“Arg!”

Tôi đang suy nghĩ thì Charlotte bất ngờ đánh vào lưng tôi.

“Trông cậu như sắp sửa làm gì đó lần nữa. Tớ nói có đúng không?”

“Không, tớ thậm chí không nói bất cứ điều gì như thế, phải không?”

“Mỗi lần tớ thấy cậu suy nghĩ về điều gì đó, cậu sẽ gây ra một số rắc rối. Đó là điều hiển nhiên. Ở lại Temple, được chứ? Không, thậm chí không được rời khỏi ký túc xá.”

“N-nhưng tớ vẫn phải tham gia các lớp học của mình!”

“Ai bảo cậu không đến lớp? Chỉ cần đừng đi lang thang ở những nơi kỳ lạ bên ngoài lớp học! Hãy nhìn cậu giả ngu với tớ mặc dù cậu biết rất rõ tớ muốn nói gì! Dù sao thì, ý tớ là vậy.”

Mặc dù Charlotte nói rằng cô ấy không có nhiều thời gian, Charlotte cuối cùng vẫn tóm lấy tôi và cản nhằn tôi, gần như tiếp tục bằng một cuộc độc thoại dài.

Một người sẽ bị Công chúa cản nhằn...

Ý tôi là, đó không phải là một vị trí khá độc đáo sao?

Tôi liếc nhìn cô gái hay cần nhần, nghĩ rằng Charlotte có thể thực sự đánh tôi một lần nữa nếu cô ấy nghĩ rằng tôi lại đang suy nghĩ sâu xa.

Sau khi làm phiền tôi một lúc, Charlotte thở dài.

“Reinhardt...”

“...Cậu không nghĩ là tớ đã bị mắng đủ rồi sao? Cậu còn muốn nói gì nữa không?”

Biểu hiện của Charlotte tinh tế hơn một chút, khác với khi cô ấy cần nhần tôi.

“Đừng gây rắc rối. Tớ đang nói điều này bởi vì tớ thực sự quan tâm cậu. Đó là cách nó hiện nay và nó sẽ như thế nào trong tương lai.”

Bằng cách nào đó, vẻ mặt của Charlotte trông thật buồn.

Charlotte nói rằng cô ấy đang bận. Đã có một cái gì đó đang xảy ra?

“Rõ chưa?”

Charlotte chờ câu trả lời.

“Tớ xin phép đi đây. Tớ xin lỗi. Tớ muốn nói chuyện nhiều hơn, nhưng tớ đang bận.”

“...Khi nào cậu sẽ trở lại ký túc xá?”

Những lời tôi thốt ra trong tình huống mà mạng sống của tôi đang ở trên bờ vực có vẻ khá thảm hại.

“Hmm... Nếu cậu không gây rắc rối gì, tớ có thể quay lại ngay.”

Charlotte nheo mắt khi nói vậy. 😊

Vì lý do nào đó, tôi không thể rời mắt khỏi bóng lưng của Charlotte khi cô ấy rời khỏi khuôn viên với những bước chân nhẹ nhàng.

Tôi đã quan sát Charlotte khá lâu.

* * *

[Lời khuyên mơ hồ của tác giả] cuối cùng vẫn không thể hiểu được đối với tôi.

Tôi có thể rút ra kết luận gì từ thực tế rằng Orbis Class đã bị đóng cửa do đối đầu với Hoàng gia?

Chúng tôi không ở trong một xã hội dân chủ. Hoàng tộc cai trị mọi thứ trong Đế chế. Ngay cả trong Temple, nơi được điều hành với sự hỗ trợ to lớn của Hoàng gia, không có cách nào để các mối đe dọa chống lại Hoàng gia có hiệu quả.

Vì vậy, cuối cùng, điều duy nhất còn lại là lời khuyên rõ ràng.

Tôi phải gặp Oscar một mình.

Tuy nhiên, bất kể tôi nhìn nó như thế nào, đó là một nỗ lực rất mạo hiểm. Tôi có thể có được manh mối từ cuộc họp đó, nhưng rất có thể kết quả sẽ vô cùng tồi tệ.

Rủi ro là quá lớn. Làm sao tôi có thể chiến thắng trong một trận chiến thực sự với Oscar, người có thể sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật]? Ngay cả khi tôi phục kích anh ta bằng [Ngọn lửa

của Tuesday] và trang bị vòng tay bảo vệ, nó vẫn trông rất tệ.

Tình huống của Lilka Aaron cũng là một vấn đề, nhưng tôi không thể cứ nín thở như vậy được.

Tôi cũng không thể cứ ẩn náu trong Temple mãi được.

Hiện tại, tôi quyết định chờ thêm thông tin. Rốt cuộc, có thể có điều gì đó mà tôi đã bỏ lỡ hoặc chưa biết.

—Vài ngày sau, Sarkegar đến thăm tôi.

“Thần đã được đưa cho một danh sách các tổ chức tham gia ám sát.”

Đó là một bước đi đúng đắn khi đi qua Hội Đạo Tặc để lấy thông tin về thế giới ngầm. Sarkegar đã viết tên của một số tổ chức vào sổ tay của tôi—chúng đều là những tổ chức mới.

“Rõ ràng, đây không phải là danh sách tất cả những sát thủ đang hoạt động, và còn có một số tổ chức ẩn mặt. Tuy nhiên, thần đã thâm nhập vào những người đang hoạt động ở Thủ đô Đế quốc và có thể xác nhận rằng không có bất kỳ yêu cầu ám sát nào liên quan đến Điện hạ.”

Tôi không thể không cảm thấy khó chịu với những lời nói đó.

Có tổng cộng năm tổ chức kiếm tiền thông qua các vụ giết người theo hợp đồng ở Thủ đô Đế quốc, và trong khoảng thời gian ngắn đó, Sarkegar đã thâm nhập vào họ và hoàn thành việc thu thập thông tin của mình.

Sarkegar... Trước đây tôi không thực sự quan tâm, nhưng cô ta có khả năng đến mức nào?

Chà, cô ta thậm chí còn bắt cóc được Công chúa Đế quốc từ Cung điện. Giống như Loyar và Eleris có tay nghề cao, Sarkegar cũng nhất định phải xuất sắc trong lĩnh vực của mình.

Khi tôi nghĩ về nó, thực sự có năm tổ chức chuyên giết người theo hợp đồng.

Tôi cảm thấy đầu gối mình mềm nhũn ra.

“Sẽ không có bất kỳ nỗ lực ám sát nào từ các tổ chức từ các khu vực khác... phải không?”

“Vâng, thưa Điện hạ.”

Vậy thì điều đó có nghĩa là kẻ đang nhắm đến tôi thực sự đã cố gắng tự mình làm điều đó, hoặc đó là ai đó đã cố tình đâm sau lưng tôi trong khi tràn ngập lòng căm thù...

Tôi thực sự ước mình có thể nhìn thấy khuôn mặt của thủ phạm bằng [Xem trước], nhưng tôi đã đủ biết ơn vì kẻ lừa đảo này đã cứu tôi khi tôi sắp chết.

Tôi đã phải tự mình làm các bước tiếp theo.

Những sát thủ và những sát thủ theo hợp đồng đã sạch sẽ.

Cuối cùng, mọi thứ dẫn đến việc tôi gặp được Oscar...

Sẽ rất nguy hiểm nếu tôi đi một mình, nhưng cái quái gì vậy...?

“Được rồi, thần xin nghỉ phép ngay bây giờ.”

“À, vâng. Làm tốt lắm.”

Sarkegar đã biến đổi từ hình dạng người hầu gái thành hình dạng con chim sẻ của mình, thứ mà cô ta cũng sử dụng để vào nơi này.

“A, đợi đã, đợi đã!”

Sau đó, tôi vẫy tay về phía Sarkegar, người sắp bay đi.

*Chíp chíp?

Sarkegaar, trong hình dạng chim sẻ, nghiêng đầu như thể đang hỏi có chuyện gì vậy.

“Cô có thể cùng ta đi đâu đó một chút được không?”

*Chípp!

Sarkegaar có thể biến thành dạng không phải con người bất cứ khi nào cô ta muốn.

...Vì vậy, tôi đã có thể đi gặp Oscar một mình trong khi không thực sự ở một mình.

Con chim sẽ đang nhảy, thể hiện sự nhiệt tình bằng cả cơ thể. Sarkegar có hào hứng đến mức tôi cần cô ấy không?

Cuối cùng, trong khi mục đích của Sarkegar có một chút vấn đề, thì không có ai trung thành hơn cô ta.

Tôi thậm chí không làm bất cứ điều gì cho Sarkegar.

Tôi cảm thấy hơi tiếc mà không có lý do.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading